

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba
Godefridi Henschenii E Societate Iesv**

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

III Bellum sub Dagoberto inter Austrasios & Neustrios. Obitus Dagoberti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

ptâ elegans & nobilis habetur. Quæ ex Pseudo-Marcellino in Vitâ S. Swiberti referuntur, pro neutrâ parte merentur citati.

III

Bellum sub DAGOBERTO inter Austrasios & Nervios. Obitus DAGOBERTI.

IN Historiâ iussu Childebrandi scriptâ hæc leguntur cap.
 104: Post obitum eius, id est, Pippini, Plichtrudis matrona præfata, suo consilio atque regimine cuncta agebat. & quidem discreto regimine, ut explicat Chronicon Moissiacense. Sed dein, ut referuntur in Annalibus Metenses, maxima cōturbatio orta est in gente Francorum. Nam maiores natu filii eius Drogo & Grimoaldus, ipso Pippino viuente, vitâ discesserant. Theobaldus vero, Grimoaldi ex concubinâ filius adhuc puer erat: qui etsi patri in principatu successerat, minimè tamen tantum regnum dignè gubernare præualebat. Quo tempore, ut in priori Historiâ legitur, Franci mutuò in seditionem versi, consilio inutili, commissâ acie in Cociâ silvâ contra Theudoaldum & leudes Pippini quondam & Grimoaldi in iere certamen: corruit q̄ ibi immodus exercitus. Theudoaldus itaque à sodalibus suis per fugam lapsus enasit. Magna & valida perturbatio & persecutio extitit apud gentem Francorum. Eo tempore elegerunt in honorem Maioris-Domus quemdam Francum, nomine Raganfridum. Commotisq; exercitu hostili usque Mosam fluvium properant, cuncta vastantes. Cum Radbodo Duce fædus inierunt. His diebus Carolus Dux, à prefatâ feminâ Plichtrude sub custodiâ detentus, Dei auxilio liberatus est. Eodem tempore DAGOBERTVS Rex obiit, regnauit q; annos quinque.

Eadem

Eadem, sed aliquantulum amplificata, traduntur in Annalibus Metensibus, scilicet à Francis in locum Theodaldi Raginfridum Maiorem Domus sub DAGOBERTO Rege constitutum esse. Tunc gentem illam omnium beneficiorum innicti Principis Pippini pariter oblitam, in Austrasiam toto impetu properantes, usque ad Mosam fluvium totam illam regionem vastauisse.... Eodem tempore DAGOBERTVM Regem obiisse, qui regnauit annis quinque. In Annalibus Francicis brevibus ex MSS. S. Nazarij à Frehero editis hæc coniunguntur: Anno 10CCXV Fugna Francorum & mors DAGOBERTI Regis. In aliis Annalibus ex MSS. Tiliano & Petauiano: Anno 10CCXV DAGOBERTVS Rex mortuus est, & Saxones deuastauerunt terram Hattuariorum, siue Hazzoariorum. Quæ eadem leguntur in Annalibus Fuldensibus. At Chronicon Moissiacense: Eo tempore DAGOBERTVS Rex ægrotans mortuus est anno II regni sui. Quod regni tempus melius exprimitur in Gestis Francorum: Sequentem tempore DAGOBERTVS Rex ægrotans mortuus est, regnauitq; annos v. Ita alibi passim mortuus dicitur, nusquam occisus: quod tamen, ut infrà examinabitur, recentiores dixerunt. Annos quinque regnieius numeramus ab initio anni 10CCXI ad finem ferè anni 10CCXV. atque ita in Chronico breuissimo ex MS. Tiliano pag 781 à Chesnæo tomo i historiæ Francorum relato, dicitur: DAGOBERTVS regnauit annos iv, obiit in v. Baronius tradit anno 10CCVIII in locum Childeberti subrogatum DAGOBERTVM II, regnum tenuisse annos quinque. At veritus, ut eos rectè componeret cum morte Pippini, ac initio præfecturæ Caroli Martelli, altissimo eius obitum silentio inuoluit.

Huius DAGOBERTI diplomate anno II regni signato, confirmantur immunitates aliaque privilegia à genitore eius Childeberto concessa Ecclesiæ Cenomanensi. Refertur id

à Labbeo in Miscellaneis curiosis cap. 3 § 2, ubi agit de DAGOBERTO I, annotat tamen ad hunc DAGOBERTVM pertinere: à quo *Præceptum immunitatis Ecclesiae suæ obtinuisse S. Rigobertum Episcopum Remensem tradit Flodoardus lib. 2 Hist. Eccl. Remensis cap. II.* Sed & Hugo Dragonis filius, Pippini nepos, dum adhuc laicus esset, largitus est Benigno Abbatii Fontanellensi Vierlacum villam, quæ sita est in pago Tellau super flum Eora, quæ ipse de iure prædicatorum parentum suorum obuenerat. Facta est hæc largitio ab anno Dominicæ Incarnationis 100XIII, qui fuerat annus DAGOBERTI iuuenculi Regis III, Pippini autem Ducis XXVI, XI Kalend. Iularum die, feria IV. Ita Chronicon Fontanellense in Hugone Abbatem: in eum annum 100XIII reliqui characteres conueniunt, cyclo Solis XXII & litterâ Dominicali A, Imò, vti in Benigno Abbatie narratur, anno quinto, regnante DAGOBERTO iuniore Rege, quidam Presbyter, nomine Leutbertus, vir valde diues, contradidit eidem venerabili Patri Benigno prædium, quod vocatur Bodardi-villa, situm in pago VVinnau.... unde statim priuilegium confirmationis, à prædicto Rege editum, accipere curauit, quod adhuc in scriniis nostri cœnobij reconditum retinetur. Quin & Benigno Abbatii largitus est DAGOBERTVS Rex iunior quartam partem de Arlauno foreste, anno quinto regni sui, suggestente Theodaldo Maiore-Domus regiae, per loca designata.... Edita est autem hæc donatio, sive confirmatio, à præfato Rege DAGOBERTO, anno Dominicæ Incarnationis 100XV, Indictione XIII, V Iduum Iularum die Dominicâ. Eodem anno ipse DAGOBERTVS Rex mortuus est. Congruunt & hic characteres, concurrente in dictum annum cyclo Solis XXIV, litterâ Dominicali F. Ibidem recensentur villæ aliaue donaria, quæ eidem Benigno Abbatii collatas sunt, cum hoc benè meritorum ordine: Ermoaldus primo anno DAGOBERTI iuuenculi Regis X Kalend. Martij. Erinnulfus anno II. Gaugia fæmina

mina anno III, Erinfridus anno IV. & Aganulfus anno V, XIII
Kalendas Aprilis. Sed eminent Brotmundus eiusque filius Mi-
lo Presbyter, qui tempore conuersonis sua hunc monasterio largiti
sunt patrimonia duo Offimacas & Bettonis curtem in pago Tellau,
anno III Dagoberti junioris, qui erat Pippini senioris Duciis XXVI,
Incarnationis Dominicæ 1000 IIII. Ac relatâ sancte à Milone
peractâ vitâ, addit auctor: Audiui narrantem quemdam vene-
rabilem senem, qui ab eo didicit, qui ipsum Milonem multo tempore
vidit, quod fuisset staturâ procerus, vultuq; angelicus, caluitiem ha-
bens capit; venerandam. vnde, quo vixerit tempore scriptor
Chronici Fontanellensis, sciri potest. De eo infrâ iterum
agemus.

IV

Chilpericus Rex successor DAGOBERTI, filius Chil-
derici Regis anno 1079 occisi. Illius bella
& obitus. Contra eum Chlotarius à Carolo
Martello Rex creatus. Abbates primi Cor-
beienses.

Mortuo in iuuenili ætate DAGOBERTO Rege, & adhuc,
quod verosimilius nobis videtur, cælibe & forsan im-
pubere, Franci Danielem quondam Clericum, cœsarie capit; cre-
scente elegerunt, atque Chilpericum nuncupant. Ita Historia ius-
su Childebrandi scripta cap. 106, Chronicon Moissiacen-
se, Annales Metenses, aliaque Gesta & Genealogia Regum
Francorum. Monachus Egolismensis in Vitâ Caroli Magni
hunc Chilpericum scribit, esse fratrem DAGOBERTI junioris,
illiusq;